

PARIJS. — **Het gebruik van urotropine door de justitie verboden.** Ook de Fransche geneeskundigen en apothekers zijn „op onzachte wijze wakker geschud uit hun droom”, dat zij buiten rechtershanden kunnen blijven, als zij hun beroep slechts naar hun beste weten uitoefenen en met dien graad van nauwkeurigheid, waartoe een behoorlijke beroepskennis hen in staat stelt. Een arts schrijft een recept met poeders van *urotropine*. De apotheker heeft dit niet voorhanden en bestelt het bij een grossier. Diens bediende ontvangt tegelijkertijd een bestelling van *heroïne*, vult met elk der middelen een flesch, doch plakt het etiket „urotropine” op de flesch met heroïne. De apotheker levert de poeders af en het gevolg is, dat het eerste poeder den patiënt doodt.

De bediende werd door de rechtbank veroordeeld wegens „manslag door onvoorzichtigheid”, doch ook den apotheker trof dit vonnis, niet omdat men van meening was, dat hij het poeder vóór de aflevering had moeten onderzoeken, maar omdat hij, in strijd met de wet van 21 germinal XI, een besluit van 1810 en een van 1850, had *verkoch*t (eigenlijk: had *bedoeld* te verkoopen) een *geheimmiddel*. De Fransche wet nl. verbiedt het verkoopen van „geheimmiddelen”, wat men niet zou opmaken uit de talloze advertenties van zulke middelen in alle Fransche bladen. Het hof te Rouen sprak den apotheker vrij, maar de procureur-generaal ging in hooger beroep, en het hof van cassatie vereenigde zich met de zienswijze van de rechtbank, dat urotropine is een „geheimmiddel” omdat, . . . het niet voorkomt in de pharmacopoe, noch door de regeering is aangekocht tot onderzoek der bestanddeelen en bekendmaking daarvan, noch door de Académie de Médecine is gepubliceerd. Van de beide laatste bevoegdheden wordt nimmer gebruik gemaakt, zoodat feitelijk *alle* middelen, waaronder *onontbeerlijke* (men denke aan adrenaline), die in gebruik zijn gekomen nadat het supplement van 1895 is verschenen, door het hof van cassatie zijn bestempeld als geheimmiddelen, die de apotheker niet mag verkoopen, de arts dus niet kan voorschrijven. Volgens het Hof was urotropine in dit geval ook daarom een geheimmiddel, omdat op het recept geen andere stof voorkwam, en dit dus geen „magistrale formule” was. Had de dokter een weinig suiker bij het urotropine voorgeschreven, en zou de apotheker dan de doodelijke poeders gemengd met suiker hebben afgeleverd, dan zou hij *niet* schuldig zijn verklaard aan „manslag door onvoorzichtigheid”. De raadsheer-rapporteur van het Hof heeft zijn ambtgenooten ernstig gewaarschuwd voor de gevolgen van het te vellen vonnis. „Wij gelooven niet”, zeide hij, „hem (den arts) te mogen *beletten*, gebruik te maken „van een nieuw middel, door de uitvoering van zijn voorschrift onmogelijk „te maken. En wij zouden het „onmogelijk maken, als wij den apotheker „zouden belasten met een wettelijke verantwoordelijkheid, waarvan de oor- „zaken niet afhankelijk zijn van een daad, die hem persoonlijk zou kunnen „worden ten laste gelegd”.

Het hof van cassatie heeft naar deze woorden niet geluisterd, en het „fiat justitia, pereat mundus” in den letterlijksten zin tot zijn richtsnoer gemaakt (*Journ. médicale de Bruxelles* 1907, n°. 36).

ROME. — **Genootschap voor gerechtelijke geneeskunde.** Van het pas gevormde Italiaansche Genootschap voor Gerechtelijke Geneeskunde is LOMBROSO eerevoorzitter, OTTOLENGHI voorzitter (*Deut. med. Wochenschr.*).